

BLUMBUDDING, se *Plumpudding*.

BLUND, m. 2. sing. 1) Ett ögonblicks sömn, kort sömn. *Jag har icke fått en b. i mina ögon på hela natten. Sofva en liten b.* — *Syn. Se Sömn.* — 2) (fam. skämtv., isynn. i barnspråket) *Jon B.*, sömnen personifierad, svarande mot Morpheus.

BLUNDA, v. n. 1. 1) Hopfälla ögonen och hålla dem någon stund tillslutna. *Se, gossen b-r: han är sömnig. Han b-r på predikstolen. Jag kunde b. och gå dit.* — 2) (fig.) Icke märka fel; låtsa att ej blifva dem varse; öfverse dem. *Han b-r för alla hennes fel. Regeringen b-de vid detta grofva tilltag af honom.*

BLUNDANDE, n. 4. o. **BLUNDNING**, f. 2. Handlingen, då man blundar.

BLUS, m. 3. (fr. *Blouse*) 1) Tunnt öfverplagg, vanligen af lärft eller bomullstyg, i form af skjorta, och som brukas med bälte om lifvet. — 2) Biljardpase.

BLY, n. 4. 1) (utan pl.) Metall af gråaktig färg, mycken glans, och så mjuk, att den äfven i tjockare skifvor låter med lätthet böja sig; färgar ifrån sig och ger ett blyertsligt streck på papper och linne. *Belägga, fylla med b. Fästa med b. Stöpa b. Stöpa b. uti, fylla (sprickor, hål) med stöpt bly. B. i tackor.* — 2) (med pl.) Litet stycke af denna metall, som brukas till sänke eller andra ändamål. *Se Sänkbly, Fönsterbly, m. fl. — Ss. B-bäckken, -massa, -plåt, -rännna, -rör, -skifva, m. fl.*

BLYA, v. a. 1. (mindre brukl.) Belägga, fylla med bly. — *Syn. Plombera.*

BLYAKTIG, a. 2. Som till utseende liknar bly.

BLYANT, blyannt, m. 3. Kostbart tyg med virkade prydnader, som under medeltiden begagnades.

BLYARBETARE, m. 3. En, som förfärdigar saker af bly eller dermed belägger eller fyller.

BLYARBETE, n. 4. 1) Sak, förfärdigad af bly. — 2) (mindre brukl.) En blyarbetares sysselsättning.

BLYARTAD, a. 2. Som till ämne och beskaffenhet liknar bly.

BLYASKA, f. 1. En gulgrå hinna, hvarmed bly vid smältning i öppet kärl öfverdrager sig, bestående af en oren blyoxid, blandad med fint fördeladt metalliskt bly; begagnas till glasur på lerkärl.

BLYBALSAM, m. 3. Ett slags läkemedel, tillredt af bly.

BLYBRUK, n. 3. Verk, der bly utsmältes, renas eller förarbetas.

BLYDRUS, blydrus, m. 3. (bergv.) Drus af kristalliseradt bly.

BLYERTS, blyärts, m. 3. Mineral, utgörande ett slags fossilt, nästan rent kol, endast mekaniskt förorenadt af litet jern; förekommer dels i form af små kristaller, dels i derba, fjälliga massor af grå eller svartgrå färg, metallglänsande, färgande ifrån sig, mjukt och böjligt, samt fett för känseln.

BLYERTSPENNA, f. 1. Trästift till ritning, skrifning eller liniering, bestående af ett rundt eller stundom fyrkantigt trästift, inuti fylldt med blyerts. *Rita, skrifa, liniera med b.*

BLYERTSRITNING, f. 2. Ritning, utförd med blyertspenna.

BLYERTSSTIFT, n. 3. Ritstift, hvari en blyertspenna, ell. och blott blyerts i stångform, finnes insatt.

BLYERTSSTRECK, n. 3. Streck, gjordt med blyertspenna.

BLYERTSTECKNING, f. 2. Teckning, utförd med blyertspenna.

BLYEXTRAKT, blyäcksträckt, n. 3. o. 3. (farm.) Basisk ättiksyrad blyoxid, beredd med odistillerad ättika.

BLYFALS, m. 2. (glasm.) Fals af bly, hvarmed fönsterrutor infattas.

BLYFÄRG, m. 3. 1) Färg, liknande bly. — 2) Färgämne af något slags blypreparat.

BLYFÄRGAD, a. 2. Af en färg, liknande bly.

BLYFÖRGIFTNING, f. 2. Förgiftning till följe derutaf, att någon slags blyoxid inkommit i tarmarna.

BLYGD, a. 2. 1) Förlägen och rädd att säga eller göra något opassande, bära sig dumt eller tafatt åt, då man är i sällskap med främmande personer. *De flesta barn äro b-a för personer, som de icke känna. Vara b. i sällskap. Han är icke så b. af sig*, han är oförsynt, påflugen, icke rädd att tilltala folk. — *Syn. Skygg. Rädd. Timid.* — 2) Återhållsam i sina anspråk, fordringar. *Allt begära påökning i sin lön, det är han för b. till. Modig som ett lejon, men b., när det kommer an på att begära något.* — *Syn. Se Blygsam.* — 3) Förlägen i sällskap med personer af andra könet. *Unga gossar och flickor äro stundom mycket b-a i hvarandras sällskap.* — *Syn. Blygsam.*

BLYGAS, v. d. 2. (Pres. Ind. *Blygas* sammandrages ofta till *Blygs*) Känna blygsel. *När hon sade detta, b-gdes han. B-gs du icke? B-gs att bära dig så åt. Han b-gdes icke att . . . Komma någon att b. B. för någon eller något. Jag b-gs för dig. Hon b-gs för sina dåliga kläder.* — *Syn. Känna, erfara blygsel, Skämmas.*

BLYGD, c. 3. 1) Skam. *O b. och nesa! Hvilken b. för honom! Han måste till sin b. erkänna, att . . .* — *Syn. Se Skam.* — 2) De yttre födslodelarne, så väl hos man som qvinna. (Fig. talesätt) *Söka skyla sin b., d. v. s. sin nakenhet.*

BLYGD BEN, n. 3. (anat.) Främre delen af det så kallade Namnlösa Benet, utgörande en fortsättning af Höftbenet i trakten af födslodelarna. Kallas äfv. Blygselben, Isben.

BLYGD LÄPP, m. 2. (anat.) Benämning på de omgifvande delarna vid öppningen till qvinnans födslolem. *Yttre och Inre B-arne.*

BLYGD TUNGA, f. 1. (anat.) *Se Kittlare.*

BLYGHET, f. 3. sing. Egenkapen att vara blyg. — *Syn. Skygghet, Timidité.*

BLYGJUTARE, m. 3. *Se Blystöpare.*

BLYGJUTERI, n. 3. *Se Blystöperi.*

BLYGLANS, m. 3. Mineral, bestående af bly och svafvel tillsammans; håller ofta silfver. Blymalm.

BLYGLAS, n. 3. Ett gröngult eller eldfärgadt, genomskinligt glas, som erhålles genom fullkomlig smältning af blyoxid. Med tillsats af kisel m. m. användes det till glasur på lerkärl, glasflusser, beredning af flintglas, m. m.

BLYGLETE, n. 4. eller **BLYGLITT**, n. 3. *Se Silfverglitt.*

BLYGLIMMER, n. 3. Mineral, bestående af kolsyradt bly.

BLYGRUFVA, f. 1. Grufva, hvarur blymalm upphämtas.

BLYGRÅ, a. 2. Af en gråaktig färg, som liknar bly.

BLYGRÄDDE, m. 2. sing. (gam. kem.) Ett slags mineralisk lösning af bly.

BLYGSAM, a. 2. 1) Som har känsla af det skickliga och anständiga. *En b. ung man. En*